

ת"פ 40031/09/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בננתניה

ת"פ 22-09-40031 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט גיא אבנון

לפני:

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נ ג ד

פלוני

הנאשם:

עו"ד חן נחמני

בשם המאשימה:

עו"ד יואל גולדברג

בשם הנאשם:

גור דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בכתב אישום מתוכנן בשתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977. לבקשת הצדדים הופנה הנאשם לקבלת تسיקיר מבחו, ולביקשת ההגנה נבחנה במסגרת האפשרות לביטול הרשותתו של הנאשם. כתב האישום המתוכנן מחזיק 3 אירועים בשני איומים. ברקע: המתלוונת גב' א' ג' והנאשם גורושים זה מזה, ולהם שני ילדים משותפים. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה מר ר' לי (להלן: המתלוון) בן זוגה של המתלוונת. הנאשם חשש כי ילדיו חסופים לתוכנים בלתי הולמים מצד המתלוונת. מעשי העבירה יובאו בהתאם לסדר הזמנים הכרונולוגי. אישום מס' 2: ביום 9.4.22 הגיע הנאשם לביתה של המתלוונת כדי לאסוף את ילדיו הקטינים, ופגש במתלוון. במהלך שיחתם אמר הנאשם למתלוון שלא יתרקרב לילדיו. לאחר שעזב את ביתה של המתלוונת, שלח לה הנאשם מסרונו: "אני אשחת אותו כדי שיילך עד שאני מגיע". אישום מס' 1: ביום 15.4.22 שלח הנאשם למתלוונת מסרונו (שגיית במקור - ג"א): "את משמידה את הילדים שלך את תישרפוי בגהנות ואת החבר שלך אני אשחת על מה שהוא עשה", רק מכחיה ליום הנכון, "תספר לו שאינו הגורל שלו", "החשבון שלו וגייע", כדי שהוא ידע מזה שהיים שלו ספורים". ביום 16.4.22 בשעה 15:56 שלח הנאשם למתלוונת מסרונו: "ב7 אני מגיע ממליץ לך שתהייה משטרת אם האפס שלך שם".

2. עיקרי תסיקיר מבוחן מיום 7.12.23: הנאשם בן 41, גרווש ואב לשני ילדים. הוא השלים 12 שנים לימוד ובועל

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

תעודת בגרות מלאה. התגיס לשירות סדיר בצה"ל כלוחם בחיל האויר, נפצע וושוחרר מוקדם מהמתוכנן. הנאשם מוכר כנכח צה"ל (הוצאה תעודה). לאחר שחרורו החלים הנאשם תואר ראשון בטכניון בהנדסה אזרחית - ניהול ובניה, ואף עבד כמרצה ב..... לאחר לידת בנים הבכור החלטו הנאשם והמתלוננת, כי בחלוקת התפקידים בין השניים, הנאשם יתמסר לטיפול בילדים, ואילו המתלוננת תתמקד בלימודי וטירנירה. כך עשו. הנאשם התפטר מעובdotו וגידל את הילדים במשרה מלאה. בהמשך פתח עסק עצמאי בתחום הנגרות. בני הזוג התגרשו בשנת 2020. בחודשים האחרונים השתלב הנאשם שכיר בתחום ההנדסה.

ה הנאשם תיאר קונפליקטים שנתגלו בין רعيיתו במהלך נישואיהם, ומנגד הליך הגירושים הסתיים במהרה בהסכמה הדדית, ולאחריו חלה רגיעה ביחסים בין השניים. ברם, הנאשם הlion על כך שלאחר הגירושים החלה המתלוננות לנחל מערכות יחסים עם גברים, וילדיו נחשפו "באופן לא מתאים" לקשרים שנייה. לדבריו, פנה מספר פעמים למתלוננת, וניסה לגייסה לעורוך שינוי בתנהלותה מול הילדים, אך ללא הצלחה. הנאשם חש מודאג, התקשה להבין את ההשלכות על ילדיהם, ולאחר שהמתלוננת לא נענתה לו, התקשה לשולט בתנהלותו והגיב באלימות מילולית כלפיה וככלפי בן זוגה, כמתואר בכתב האישום. הנאשם הודה בביצוע המעשים, וטען כי פעל מתוך סערת רגשות, לאחר שבמשך תקופה ארוכה צבר כאסים על המתلونנים. הנאשם הכחיש כי פעל מתוך קנאה כלפי המתלוננת. לשיטתו, נהפוך הוא. מהtaskir עולה כי הנאשם "חווה את עצמו כמו שפגן לגורשו למצוא בני זוג חדש ולהמשיך בחיה, ומיקד את הבעייתיות שלתה באותה התקופה, בתפישתו כי היא ובן הזוג חשו את ילדיו לתכנים לא הולמים". הנאשם הדגיש כי ביקש להגן על ילדיו, ושלל כוונה לפגיעה במתلونנים. כן טען כי התנהלות זו חריגה לאורחות חייו.

קצינת המבחן בינה עם הנאשם על השתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית, אך הלה שלל נזקקות טיפולית, ועמד על כך שהמדובר באירוע חד-פעמי שלא י חוזר על עצמו. קצינת המבחן לא הצליחה ליצור קשר עם המתלוננת. בנסיבות אלה ביקשה לדחות את הדיון בחודשים, להשלמת הערכת הסיכון וכדי להמשיך ולבחון אפשרות לשילובו של הנאשם בטיפול.

עיקר taskir מבחן מיום 13.2.24: קצינת המבחן הצליחה ליצור קשר עם המתלוננת, ולבקשתה של האחורה נערכה השיחה בינהן בטלפון. המתלוננת בת 41, וטרינרית. תיארה את תחילת הקשר עם הנאשם כחיבוי. במהלך הזמן נתגלו פערים משמעותיים בתפישותיהם של בני הזוג וציפיותיהם בכל הקשור לזוגיות וח' משפחה. קצינת המבחן התרשמה כי לאורך הקשר הזוגי בין השניים, וגם לאחריו, עלו תכנים של קנאה מצדו של הנאשם, ועיסוק חזרתי במתלוננת ובקשריה הזוגיים. לדברי המתלוננת, היא חוותה קושי לקדם מערכות זוגיות חדשות, על רקע קשיים של הנאשם לכבד את הגבולות בין השניים, וניסיונות להתערב בחיה. בהתאם חוותה את העברות מושא כתוב האישום, כאשרם של הנאשם לפגוע בדרך עצמאו וקשר חדש. מאז תלונתה למשטרה, מערכת היחסים עם הנאשם מתקיימת באופן קונקרטי ומינימלי סביר הסדרי הראייה. לדבריה, הנאשם איננו משלם מזונות, אך טרם נקטה הליכים בעניין זה. קצינת המבחן התרשמה כי המתלוננת עודנה חששת מפני התנהלות לא צפויות ומאיימת מצד הנאשם.

שיחתם עם הנאשם העלתה כי בשלב זה הוא ממשיך לעבוד כנגר באופן עצמאי, מתמודד עם הליך חדים פירעון, ואיןנו מסוגל לעמוד בתשלומי המזונות מזה לעמלה משנה. במהלך המפגש היה הנאשם ממוקד בהליך המשפטי, והביע חרדה מהתוצאות ובעיקר מהרשעתו בדיון והນתק שעלו להגראם לו כתוצאה מכך, על רקע מקצועו

כמהנדס. הנאשם איננו עובד אمنם כמהנדס, אך מעוניין לדבריו לשוב לתchrom, וחושש מהפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מהרשעה. בהמשך לפניהו של ב"כ הנאשם, נדרשה קצינת המבחן פעם נוספת להתייחסותו של הנאשם לעברות, אך לא התרשמה כי חל בה שנייה. הנאשם שב ומיקד את קשיי הזוגים במתלוננות והתנהלותה, התקשה להתייחס לגורםים העצמיים שהביאו אותו להתנוגג באופן אלים מילולית כלפי בית הזוג, שלא עסק בתכני קנאה, והתמקד בדאגה שחש לידיו. הנאשם שב והציג כי מדובר באירוע חריג לאורחות חייו, וניכר קושי להתבוננות פנימית. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם שב והציג כי מדובר במתלוננות. הוא חוווה את ההליך המשפטי באופן מטלב, חש בושה בשל הפגיעה בדיםיו, ומתמקדษา להכיר באופן מלא לצורך לשאת תוצאות מעשי. הנאשם ביטא נוכנות להשתלב בטיפול, אך קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בנוכנות ראשונית וחלקית המבוססת על מוטיבציה חייזנית בלבד, מטור רצון להטיב את תוצאות ההליך המשפטי. לדעתה, "בעת הזה לא קיימת ולו יכולת ראשונית של [ה הנאשם] להתבונן באופן ביקורתי על חלקו שלו בקשיים הזוגים, ולא התרשםנו כי [הוא] מבטא מוטיבציה כנה, כשמדובר עליה באופן ברור כי אין טופס עצמו כמו הנדרש לטיפול בתחום הויסות והאלימות". משכך לא באה קצינת המבחן בהמלצת טיפולית-שיתומית. אשר לשאלת הרשעה - הנאשם הביע חשש כבד מהנזק שייגרם לו, אך לא המציא מסמכים המעידים על פגיעה ממשית בתחום עיסוקו, אלא התייחס לפגיעה עתידית במקצועו כמהנדס, ככל שישוב ויעסוק בתחום זה. לפיכך לא המלצה קצינת המבחן על ביטול הרשעה.

3. בסמוך לאחר קבלת הتسkieר וועבר לישיבת הטיעונים לעונש, ביקש ב"כ הנאשם לשוב ולהפנות את הנאשם לשירות המבחן, על מנת לעורוך تسkieר נוסף שיבחן את טענותיו באשר לשאלת הרשעה. עוד טען, כי "האירוע הנוכחי הוא כישלון חד פעמי של הנאשם על רקע חשד כבד לביצוע עבירות פדופיליה כלפי ילדו". ב"כ המأشימה התנגדה לבקשה, והפנתה לتسkieר בו נדונה סוגית הרשעה. בהחלטה מיום 18.2.24 נקבע כי ישיבת הטיעונים לעונש תתקיים כמתוכנן, תוך שמירת זכותה של ההגנה להעלות טיעוניה אף בסוגית הרשעה.

4. טיעוני הצדדים לעונש נשמעו ביום 20.2.20. ב"כ המأشימה עמדה על פגיעתו של הנאשם בשלות נפשה של המתלוננת ובזכותה לביטחון. היא סקרה את עובדות כתב האישום, האויומים המפחדים לפגוע בבן זוגה של המתלוננת, וביקשה לקבוע מתחם עונש כולל בין מאסר על-תנאי לבין מאסר בפועל. בקביעת העונש בתוך המתחם ביקשה להתחשב בගלו של הנאשם, היעדר הרשות קודמות, הודיע ונוטלת אחריות. מצד זאת הפנתה לאמור בתסקרי המבחן אודות האופן בו צמצם הנאשם מחומרת מעשיו, והיעדר המלצה טיפולית. אשר לשאלת הרשעה, הנאשם איננו עומד בתנאים הקבועים בפסקה לצורך ביטול הרשעה. סופו של דבר ביקשה לגוזר על הנאשם מאסר על-תנאי ופיקוחים למתלוננת.

5. ב"כ הנאשם ביקש "לטעון טענות קשות כנגד משטרת ישראל וכגד שירות המבחן, על שהחטיאו את המטרה ולא הביאו בפני בית המשפט את העובדות כהוינוין לצורך פסיקת העונש", והחל להעלות טענות החורגות מהעובדות המוסכמות בכתב האישום המתוקן, בו הורשע הנאשם בהתאם להודאותו. בית המשפט נאלץ להעיר לב"כ הנאשם, כי לא ניתן להכנס לתיק בית המשפט נתונים עובדיתיים לכארויים שלא פורטו בכתב האישום. לאחר שב"כ הנאשם המשיך באותו הטיעון, ניתנה החלטה מפורשת, בה הודגש כי בית המשפט יתעלם בגין הדין מטענות מסווג זה. למורת זאת, חזר ב"כ הנאשם פעם נוספת על טענותיו אלו, אשר לא קיבלנה משקל בגין הדין.

ב"כ הנאשם הלין על התנהלותה של המתלוונת, שלא הגיעה לפגישה עם שירות המבחן, והביע תרעומת על קצינית המבחן: "לבוא וליתן חוות דעת כאשר אתה לא מראין ומסתכל עבini המתלוונת, על מנת להבחן אם דוברתאמת או לא, והאם רצינית בטענותיה. אני אראה למה הוא לא רצינית המתלוונת גם קצינית המבחן. לשאלת בית המשפט, האם עסakin בדיוון טיעונים לעונש בגין עבירות בהן הורשע הנאשם, שהוא בהליך בירור אשמתן של המתלוונת וקצינית המבחן, אני משיב, שלא ירדתי לסוף דעתו של אדוני לגבי השאלה. כאשר בית המשפט שואל אותי את השאלה פעם נוספת, אני אומר שאתה ימ"ש אמר הרבה לעניין הרקע והנסיבות לאוימים ולבירה שנעבירה...".

ב"כ הנאשם עמד על כך שמעשיו של הנאשם חריגים לאורחות חייו. הוא איבד אמנים את שלוותו, אך לא נקט אלימות פיזית. לדברי ב"כ הנאשם, הנסיבות בגין הושמעו האיוימים אין קיימות עוד, כי "האישה השתקנה וקנעה מיטות לילדיהם שלה. האישה ביטלה את התלונה במשטרתה". האירועים התרחשו לפני כשנתיים, ומazel היחסים בין הצדדים חיוביים. לתמיכה בטיעונו הגיע ב"כ הנאשם אוסף מסרונים בין השניים (ענ/1), ואילו ב"כ המאשימה ביקשה להימנע מלחת להם משקל, לנוכח העובדה שאין מדובר במסמך מוקור אלא בהעתיקת מסרונים נבחרים לקובץ נפרד, בתוספת דברי הסבר.

ב"כ הנאשם תיאר את נסיבות חייו של הנאשם: הוא שירות בצה"ל ביחידת 669, נפצע בשירותו הצבאי והוכר כנכה צה"ל (ענ/5). הוא בוגר לימודי הנדסת בנין בטכניון (הוגשו תעוזות ענ/2). במהלך נישואיהם של בני הזוג לפקח על עצמוו הנאשם לטפל בילדים וייתר לשם כך על עבודתו כמהנדס מול משרד הביטחון, בעוד המתלוונת למדה וטרינריה, עברה להתגורר לבדה בקרבת מקום הלימודים, ושבה לביתה בסופי השבוע. הנאשם עבד בשנים אלו כנגר עצמאי, ואילו עתה הוא מעוניין לשוב לעבודתו כמהנדס בחברת אקרשטיין בה עבד בעבר. הוגשו תלושים שכר מהשנים 2015-2016 (ענ/3). כן הוגש חוזה העסקה מאותה התקופה (לא חתום), הכולל סעיף (11.5) המאפשר למעסיק להפסיק את עבודתו של העובד ככל שעבר עבירה פלילית שיש בה קלון, או שיסודה אי יושר (ענ/4). ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי רישום פלילי יסכל את יכולתו של הנאשם לשוב ולעסוק במקצועו שרכש כמהנדס בנין, ומשכך עתר להורות על ביטול הרשותו, ולהסתפק בשעות שירות לתועלת הציבור.

6. הנאשם הביע צער על דבריו למתלוונת. לטענתו, האמירות נבעו מכאב, על רקע דברים ששיפור לו בנו בדריכם חזרה מבית המתלוונת. הנאשם כה נבהל, עד שכמעט היה מעורב בתאונת דרכים. הנאשם הכיר בכך שצורך היה לפעול אחרת, והציג כי לא התכוון לפגוע באיש. לטענתו, תרiliar הגירושים בין השניים התנהל באופן חיובי, הם שומרים על מערכת יחסים חיובית, וחולקים את הטיפול בילדיםיהם. הנאשם הביע חשש כי לא יוכל לעסוק במקצועו. לשאלת בית המשפט כיצד פעל על מנת לשוב ולעסוק בתחום הקשרתו, השיב כי מדובר בתהליך בו הוא מצויה מזהה מספר חודשים, וכי פנה למקרים שישוilo לו באיתור מקום עבודה, וכן לעוזד המתפל בהליך חידדות פירעון. לא הוצגו מסמכים - לא באשר לחיפוש עבודה ולא באשר למצב הכללי.

דין

7. אמנם, מעשיו של הנאשם התרחשו בפרק זמן מצומצם בן שבועיים, לפני קרוב לשנתיים, ברם, בניגוד לטענת ההגנה, אין מדובר באירוע יחיד, אמורה מאימת שנאמרה בלheat הרגע, כי אם בשלושה אירועים נפרדים. כך,

הairoע הראשון בזמן (אישום מס' 2) התרחש, כתענת הנאשם, לאחר שאסף את ידיו מביתה של המתלוונת, ושלח לה מסרין יחיד בו אים "לשחות" את בן זוגה (המתלוון). בחלוף שישה ימים, פרק זמן ממושך בו מצופה היה כי דעתו של הנאשם תצטנן, שב הנאשם ופנה למתלוונת במסר מאים, זו הפעם במספר אמירות קשות (אישום מס' 1, 15.4.22). במשערו ערך הנאשם את בחלוף כיממה נוספת שוב שלח הנאשם הודעה מיימת למתלוונת (אישום מס' 1, 16.4.22). במשערו ערך הנאשם את שלוחותם של המתלוונת ובן זוגה, ופגע בזכותם להתנהל באורח חופשי, ללא חשש מפני פגעה בחיהם וביבരיאותם. בהתחשב בהצברות ההודעות, ובכך שאין מדובר במסרונים על רקו ויכול והטלות הרוחות, אלא בהודעות שנשלחו (פחות השתיים האחרונות) לאחר שהיא סיפק בידי נאשם לשкол בכובד ראש את מעשי, הרי שחייב עשתה עמו המאשימה כشبיקה להסתפק במתחם עונש שתחתיתו במאסר על-תנאי. משנאמרו הדברים, אין זה המקירה בו בית המשפט יקבע מתחם עונש חמיר מזה שביקשה המאשימה לקבוע, ובהיעדר מחלוקת בין הצדדים באשר למתחם, החלטתי לאמץ את המתחם לו עטרה המאשימה.

גם בעתרתה לעונש בגין המתחם נקטה המאשימה דרך בית הדין, וניכר כי נתנה משקל רב למהלך חייו הנורמטיבי של הנאשם, להיעדר הרשעות קודמות, לפגעה שחווה בשירותו הצבאי, ולהזדינתו במיחסו לו. מידת שיטוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן אינה מיטבית, וחיף אמרתו לפני, דומה שהתקשה להפנים את חומרת מעשי, ואת מידת פגעתם במתלוונת. למרות זאת, גם בגין העונש לא אסטה לחומרה מעמדתה של המאשימה, ואעמיד את עונשו של הנאשם בתחום המתחם שנקבע.

8. המחלוקת בין הצדדים ממוקדת בשאלת הרשעה. אקדמיים אחראית לראשת, ובاهיר כי דעתו כדעת המאשימה. בכלל, נאשם שאשמו הוכחה יורשע בדיון, למעט מקרים חריגים שבהם נמצא יחס שאינו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה. ההלכה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, וכוחה לא תש. החלטה לסימן את ההליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימות של שני תנאים מצטברים: הרason - סוג העבירה מאפשר ביטול הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקול ענישה נוספים, השני - יש להראות כי הרשעה תפגع פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להציג על פגעה קשה ו konkretiy בסיסוי שיקומו ולבוסס אותה בראיות (רע"פ 5018/18 עומר בזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18, סעיף 9)).

למרות חומרת האוים שהשמיע הנאשם, והgemäß שמדובר במספר אירועים, אני נכון לצאת מנקודת הנחה כי העבירות כשלעצמה, עשויות לאפשר סיום ההליך ללא הרשעה. ברם, הנאשם אינו עומד, ولو בקשר, בתנאיו השני שנקבע בפסקה. איןני מתעלם מחששותיו של הנאשם מפני קושי באיתור מקום העבודה כמו שהורשע בדיון. ברם, פגעה זו אינהרנטית להרשעה בהליך פלילי, אינה "חוודית לנאשם, ואין בה, כשלעצמה, כדי להצדיק ביטול הרשעה. יותר מכך, דווקא המסמכים שהמציא הנאשם (ואלו שלא המציא) מלבדים כי לא צעקה. ראשית, חוות העסקה מעבודתו הקודמת של הנאשם (ענ/4) מלמד כי ניתן היה לפטרו בגין "عبارة פלילת שיש בה קלון או שיסודה אי יושר". איןני משוכנע כי זהו המצביע עבנינו. שנית, הנאשם תלה את הפסקת עיסוקו כמהנדס במערכת היחסים עם רعيיתו דאז (המתלוונת), על רקע החלטתו לגדל את ידיו "במשרה מלאה". אלא שהשנים פרודים זה מזה תקופה ממושכת, מה שלכאורה אמרו היה לאפשר לנאשם לשוב לעבודתו כמהנדס. הוא לא עשה זאת, וגם עתה אין בידו להציג מסמך כלשהו, שיתמוך בטענותיו באשר לנזק ממשי שייגרם לו כתוצאה מהורתת הרשעתו על כנה. זאת ועוד: אףלו היה הנאשם מציא מסמכים רלוונטיים, ספק עבנוי האם היה בכך להצדיק את התוצאה החריגה (מאוד) של ביטול הרשעתו. במקבילית הכוחות שבין הצורך בטבעת אותו קין של הרשעהumi שבייצע עבירות אויומים חוזרות לפני בית זוגו

לשעבר, בין הפגיעה שעוללה להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, סבורני כי כוחו של השיקול הראשון גובר. אמנם, קיימים מקרים בהם נמצא לבטל הרשעה בהיעדר ראיות לנזק מוחשי (ואף תחת ידו של הח"מ ניתנו מספר פסקיศาล), אך מדובר במקרים חריגים ונדירים, ולא זה המקרה שלי.

9. הערכה בטרם סיום: ב"כ הנאשם הקדיש חלק לא מבוטל מטעוני לעונש להטחת האשם במתלוננת, במשטרת ישראל ובשירות המבחן. לא היה לכך מקום, ויש להזכיר על אמירות אלו. אשר למתלוננת - כעולה מכתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם בהתאם להודאותו, הרי שהמתלוננת היא נפגעת העבירה, ואילו הנאשם הוא הפוגע. כל טענה אחרת חותרת תחת הסדר הטיעון בין הצדדים ותחת הכרעת הדין, ודומה שלא לכך כיוונה ההגנה. אשר לשמשת ישראל - לא ירדתי לסוף דעתו של עו"ד גולדברג. אשר לשירות המבחן - עיון בתסקרי המבחן מלמד כי שתי קצינות מבחן: גב' ענבר צדוק וגב' הדר ביטון, ביצעו עבודה באופן יסודי ועמיק, והוציאו תחת ידן תסקרי המבחן מפורטים, מנומקים ומובוססים כהלכה, ובכך סייעו לבית המשפט לבצע את עבודתו. טוב היה עשה הסגנון המלומד, אילו נמנע מהטחת האשם נעדכנות בסיסים בעובדי ציבור, קל וחומר במתלוננת. הוואיל והללו לא יכולים להשיב לטענות, משמש להם בית המשפט כפה וכמגן, ושומר על זכויותיהם.

10. סוף דבר, הרשעתו של הנאשם עומדת על כנה, ואני גוזר עליו את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים.
- ב. פיצויים בסך 2,000 ₪ אשר ישולם למתלוננת (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.4.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים עבור שלושה ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באמצעות מהדריכים הבאים:

- כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה או www.eca.gov.il;
- موقع שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) 35592* או טלפון 073-2055000;
- בזמןן בכל סניף של בנק דואר בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' אדר ב' תשפ"ד, 12 ממרץ 2024, במעמד הצדדים.

המציאות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

